

[Dohrmann]

tomme kasse. Det er en forkert vej at gå, og det siger sig selv, at når vi har så stort et antal arbejdsløse, som vi virkelig har, skyldes det ikke så meget lønnen som alle de ekstra omkostninger, man herinde fra folketinget gang efter gang lægger over på erhvervslivet. Det er ved at være sådan, at de, der ansætter nogle folk, skal finansiere alle dem, der ikke er i beskæftigelse. Det er jo fuldstændig vanvittigt, at når man ansætter nogle folk, skal man straffes.

Vi går som sagt imod forslaget.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Da man i sin tid gennemførte efterløn-ordningen, var det en forudsætning, at ordningen skulle finansieres gennem forhøjelse af medlems- og arbejdsgiverbidrag til arbejdsløshedsforsikringen, det vil sige, at efterlønordningen i sig selv skulle være neutral. Derfor har jeg også svært ved at forstå, at flere af ordførerne – det gælder socialdemokratiets ordfører, hr. Kaj Poulsen, og også fru Elisabeth Bruun Olesen – har kædet denne regulering sammen med spørgsmålet om en regulering af arbejdsløshedsdagpengene. For det, der også skete, da man vedtog efterlønordningen, var, at man forudsatte, at finansieringen blev overvejet cirka hvert 3. år for at sikre, at medlemmerne og arbejdsgiverne fortsat bar nettoudgifterne ved ordningen, og det, der er tale om, er, at vi inden for de seneste år har oplevet en stor vækst i antallet af efterlønsmodtagere.

I 1982 var der således 67.000 efterlønsmodtagere, i 1983 77.000 og i 1984 83.000. Efter det foreliggende vil antallet i 1985 nå op på ca. 87.000, og i 1986 må der regnes med, at vi har godt 89.000 efterlønsmodtagere, kort sagt, en stor stigning i antallet af efterlønsmodtagere. Som en følge af denne øgede tilgang til ordningen er der også tale om en stigning i nettoudgifterne, og det, som det lovforslag, vi behandler her, har til formål, er at få dækket denne nettoudgift. Det har ikke alene noget at gøre med, hvor stort ydelsesniveauet er pr. efterlønsmodtager, det har også noget at gøre med det store antal efterlønsmodtagere, som vi har, og jeg kan ikke se, at det ud fra de forudsætninger, der var for efterløn, hænger sammen med de almindelige overvejelser om den regulering af arbejdsløshedsdagpengene, som jo er bebudet

til at skulle ske fra 1. oktober 1986 med 2 pct.

Så rejste fru Lone Dybkjær spørgsmålet om ændringer i forbindelse med omregnings-satsen, og det var der nogle der ikke synes var så heldigt. Det, jeg imidlertid forstår på fru Lone Dybkjær, er, at det, det drejer sig om, ikke er at hjælpe en gruppe velstillede mennesker, men at der er tale om en retfærdighedshandling over for nogle mennesker, som er kommet i klemme, fordi de er gået på efterløn i tillid til, at der var en bestemt omregnings-sats, og efter at de er gået på efterløn, kommer der så en situation, hvor deres vilkår ændres. Det, man vil med det forslag, er ikke at rette op på noget, der bare skal være for de vellønnede, men at sige, at der er en gruppe mennesker, som er kommet i klemme, og jeg tror egentlig ikke, at det antalsmæssigt er en særlig stor gruppe.

Jeg har sådan set fuld forståelse for dette, og jeg kan ikke se, at man kan køre det sammen med en diskussion om, hvordan udviklingen har været for arbejdsløshedsdagpengene, for der er jo den forskel, at folk, der går på dagpenge, forhåbentlig kommer i arbejde igen, mens efterlønsmodtageren er i den situation, at har man én gang valgt efterløn, ja, så kan man ikke lave om på sin tilværelse. Og hvis man har forudsat, at man skulle have en bestemt økonomi baseret på en pensionsordning og en efterlønsordning, er der også nogle – det må vi erkende – som er kommet i klemme med denne ordning. Derfor synes jeg også, det er hensigtsmæssigt, at vi prøver at finde en løsning på det problem.

I øvrigt synes jeg, det er rimeligt, at man foretager denne lille regulering af bidragene, som jo er en nødvendighed for, at efterlønsordningen kan leve op til forudsætningen for dens vedtagelse, nemlig at den skal hvile i sig selv.

Kaj Poulsen (S):

Ministeren havde svært ved at forstå, at socialdemokratiet kæder denne regulering sammen med reguleringen af dagpengene. Det synes jeg er lidt uforståeligt. Hvis ministeren går tilbage og ser på, hvordan disse ting foregik, før ministeren kom til, før vi fik alt det roderi i systemet, som ministeren har skabt, vil hun se, at det var helt naturligt, og det er faktisk den holdning, vi holder fast